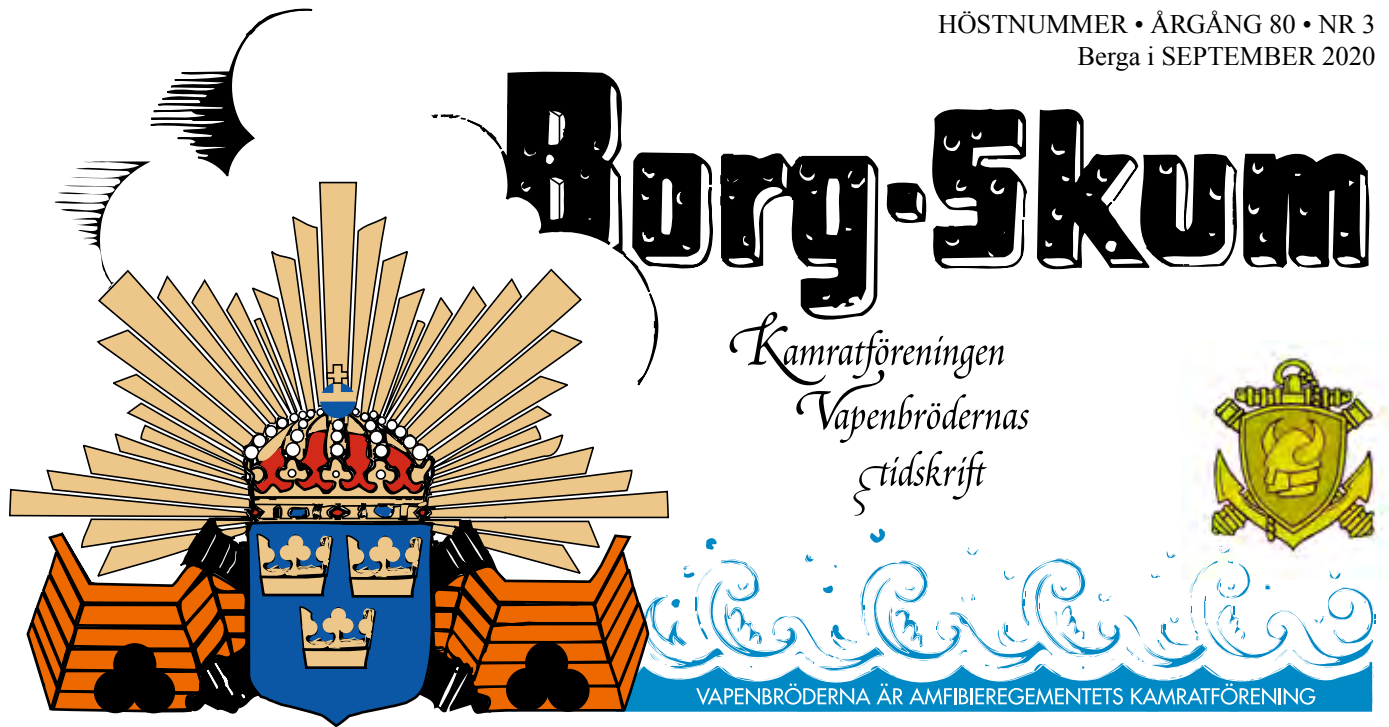

HÖSTNUMMER • ÅRGÅNG 80 • NR 3
Berga i SEPTEMBER 2020

Skärgårdsgryning.

Foto: HJS

itter i sommarvärmen och svettas fram lite text-massa till föreliggande nummer av B-S. Det är för mig glädjande att en styrelsemedlem har inkommit med en liten rolig text. Sommarvärme, ja så har vi nu återigen en tidigare grön gräsmatta som knastrar, av bruna torra strån, när man går där. T o m fruktråden visar torka genom krulliga blad. Jag vill inte klaga för vi har ett fantastiskt boende vid sjön som ger svalka och möjliggör utflykter med vår lilla båt. Härvid kan konstateras att vattnet i innerskärgrården är ovanligt klart. Kan det vara så att frånvaron av stora kryssningsfartyg ger oss bättre vatten? Det har varit en stor mängd fritidsbåtar så att den stilla vikens romantik inte finns längre. Det kan även iakttas att många klippvallar har fått fula märken efter eldning och det finns fimpar, kapsyler och annat bråte som tyvärr lämnas kvar. Slut gnäll.

Vapenbröderna har genomfört och fortsätter med styrelsemöten över internet – tar lite tid att vänja sig och kräver lite disciplin men fungerar alldeles utmärkt. Som du ser på sid 5 så avser vi att genomföra höstmötet och har för den skull fått hela Segelkronans lokalyta för att kunna sitta med avstånd och lucka.

Förhoppningsvis kan vi sitta utan att sprida eventuell smitta.

Det är mycket glädjande att vi även i denna utgåva kan presentera nya medlemmar – mycket välkomna!

Tyvärr är så att en del "sladdar" med medlemsavgiften vilket ger vår kassör lite bekymmer. **Kamrater**, visa lite av den förbandsanda som talats om i alla år – **glöm inte!** Kom också ihåg att det ligger mycket ideellt arbete i att hålla föreningen vid liv. Jag har hävdat tidigare att vi har ett *Militärkulturhistoriskt arv* att förvalta.

Jag ber härmed om ursäkt för det misstaget, på sid 5 i föregående nummer, där det halkade in en felaktig bild på ett nationalitetstecken som skulle visa det brittiska tecknet men blev istället Bader Meinhofligans symbol. Illa. ■

Slutligen: det är snart dags för mig att lämna redaktörssysslan. **Anmäl intresse!**

Glöm inte fysiken – motionera mera.

Red.

VAPENBRÖDERNA

www.vapenbroderna.se
vapenbroderna1899@gmail.com

Föreningens adress och tel:

Tommy Aasa
Ekoxevägen 9, 18438 Åkersberga
Tel: 076 164 29 19

Skattmästarens adress och tfn:

Kerstin Järlsäter
Överbyvägen 22 · 185 95 Vaxholm
Tel: 08-541 373 94
Mobil 073 92 28 394
jaltis48@gmail.com

Årsavgift:

200 kr
Familjemedlem 100 kr

Bankgiro:

473-0537

Swish:

12 34 35 29 28

STYRELSE

Ordförande:

Hans Granlund

1. vice ordförande/tillika klubbmästare:

Staffan Vestin

2. vice ordförande

Leif Eriksson

Veteran- och anhörigsamordnare:

Staffan Vestin

Övriga styrelseledamöter:

Marie Wall, Per Brännhammar,
Lars Inge Pettersson, Tommy Aasa,
Magnus de Jong, Jens Ribestrand,
Carl von Gerber, Lars Lindblom

Suppleanter:

Claes-Arne Sunnman,
Fredrik Sperling, Anders Joninger,
Örjan Möller, Peter Fagrell

Revisorer:

Håkan Söderlindh, Michael Moberg

Revisorssuppleant:

Christer Sandström

Vapenbrödernas Valberedning:

Göran Mattson, Anders Boman

Kontaktman för föreningsmedlemmarna

Om Du har frågor eller
förslag rörande föreningens
verksamhet m m.

Skriv eller ring till:

Per Brännhammar
V Bangatan 53 A, 195 40 Märsta
Tfn 08 591 138 88

REDAKTION

Redaktör:

Hans-Jochen Seifert
tillika ansvarig utgivare
Mobil 0708 541 385
lenjoc@telia.com

Utgivning:

Fyra nummer per år

Layout:

ANV Grafis a AB
Mobil 070 781 86 04
gunkilla@anv.se

Tryckeri:

Tryckeri AB Orion

**Adressändring
meddelas skattmästaren**

ORDFÖRANDEN

har ordet

Foto: HJS

KAMRATER,

Våren och sommaren har passerat och när ni nås av detta är det snart höst igen. Det har varit ett minst sagt annorlunda år med en allomfattande pandemi och långtgående efterverkningar för oss alla. Vapenbröderna valde tidigt att ställa in alla planerade arrangemang och har utöver detta även genomfört ordinarie styrelsearbete på distans. I skrivande stund finns det mycket som tyder på att hösten och vintern kommer att fortsätta i samma tecken.

Detta har medfört att vi även tagit beslutet att skjuta på vårt årsmöte. I korthet skjuter vi årsmöte och val av ny styrelse framåt till nästa år. Något som våra stadgar medger. Inte vad vi ville men av omtanke av medlemmarna känns det som rätt beslut.

Det sagt så har regementets verksamhet fortsatt. En hel del omplanering har genomförts men utbildning och beredskap har i stort sett fortsatt genomförts. Årets åldersklass ryckte ut i början på sommaren och efter några turer kunde i princip samtliga som hade ansökt om anställning även erbjudas detta. Generellt har amfibieregementet ett mycket bra rekryteringsläge och uppskattat var det ca 90% av åldersklassen som på ett eller annat sätt ville fortsätta sin anställning eller påbörja officersutbildning. Ett mycket gott betyg till alla inblandade!

Marinen tog beslut i ljuset av den inställda försvarsmaktsövningen **AURORA 20** att genomföra övning **SWENEX**. För amfibieförbandet var det en nyttig övning som återigen kvitterade förbandets unika förmåga.

Med anledning av den rådande pandemin blev det för regementets utlandsinsats en

del förändringar och förbandet är nu hemma och insatsen för regementets del avslutad. Samtliga kollegor är hemma och snart åter i tjänst. BZ!

Vapenbröderna har under våren tillsammans med förbandsledningen träffat *Nylands Brigads Gille* i Sverige som är en del av Nylands Brigads kamratförening. Vi har diskuterat eventuellt gemensamma verksamheter och här är vi självklart lyhörda för vad ni medlemmar föreslår. Gillet i Sverige organiserar precis som vi förutvarande anställda och värnpliktiga men har även ett rekryteringsuppdrag riktat mot finska medborgare bosatta i Sverige för att stimulera till att dessa väljer att göra finsk värnplikt vid Nylands Brigad. En viktig uppgift.

Amfibieregementet växer och i skrivande stund utbildas ca 400 värnpliktiga på Berga och i Göteborg. Det gör Amfibieregementet till ett av de största grundutbildningsförbanden. Samtidigt med det fortsätter planeringen mot ytterligare ett regemente i kåren. *Älvsborg Amfibieregemente* väntar nu bara på ett formellt beslut i kommande förvarsbeslut. När ett sådant beslut kommer innebär det också att våra krigsförband kommer att utvecklas. En spännande tid står framför oss i kåren.

Det kommer fortsatt att vara en annorlunda tid framgent. Pandemin är inte på långa vägar över men verksamheten fortsätter. Håll avstånden, ta hand om era nära och kära och håll er informerade och säkra. Väl mött på andra sidan. ■

Hans Granlund
Ordförande

ORDFÖRANDEN

Ny i amfibiekåre

Tankar och intryck

Tisdagseftermiddag och bataljonsrapport. Det redovisas, lyssnas och förs anteckningar. Som ny i bataljonsstaben är jag inte insatt i alla ämnen och uppgifter som avhandlas men jag förstår snabbt att många av projekten är mycket stora och att det ligger mycket arbete bakom. Vissa av uppgifterna borde beredas på en högre nivå än vår men än finns ingen amfibieregementsstab i Göteborg

Löjtnant Victor Henning, nykommen till kåren och blivande robotplutonchef i Göteborg.

Målet med vårt arbete är tydligt:

Etablera en ny typ av *amfibiebataljon* och i förlängningen återupprätta ett amfibieregemente i Göteborg. En ofantlig stor uppgift. Varje gång jag tänker på det så översköljs jag av känslan av att vara en del av någonting större. *Chefen* gör klart för mig att det finns bara en väg att gå och den är framåt. Det tar inte lång tid innan jag förstår att det inte bara är framåt som gäller, utan framåt i maxfart. Jag har aldrig varit på en arbetsplats med sådan *framåtanda* och *framtidstro* som den på amfibieenheter i Göteborg! Det är tydligt att ambitionerna är höga vilket både hörs och syns. Det är också därför som jag med säkerhet vet att uppgiften kommer bli löst, dessa individer kommer inte acceptera någonting annat.

Under mina snart fyra månader på plats i Göteborg så har jag många gånger frågat mig själv vad det är för gäng som jag har kommit till. Dom pratar om att varje dag är amfibiemåndag, att inte vara en gös, att det ska genomföras amfibisk afton och att man ska akta sig för att bli akterseglad. Dom kavlar upp ärmarna till M 90 lätt med den vita sidan utåt, bär (nästan) alltid basker oavsett verksamhet och dom pratar om **Thor-Leif** som att han vore Gud. Efter åtta år i armén så har det blivit vissa kulturkrockar och jag fått lära mig, förutom nya reglementen, en del förbandsspecifika uttryck och seder. Även om jag i början fann vissa saker annorlunda och inser att det är fullt av lokala seder i amfibiekåren som ständigt är under förändring så har mina kollegor alltid varit välkomnande.

Första kontakten med amfibie var som kadett. I skolan stack amfibiekadetterna ut. De hade god fysik, de var fältstarka och stolta men framför allt så var de goda kamrater. Dessa egenskaper kände jag igen hos soldaterna när jag fick förmånen att följa med 3.utbild-

ningskompaniet ut i skärgården då det övades plutonsanfall. Dagen började med ordergivning, där efter ilastades båtarna och plutonen påbörjade uppsutten marsch. Hög sjö gjorde att många av soldaterna mätte väldigt illa i båten, stridsvärdet sjönk succesivt. Plutonen landsattes på en ö för att där efter vada över till en annan. Att stövlarna var påtaga hjälpte föga när vattnet gick upp till knäna. Meningen var att det skulle bytas om till torra kängor efter övergången men när planen möter verkligheten...

Med blöta stövlar, stridsutrustning och tung uppdragssäck påbörjas anfallet som varade i flera timmar. Soldaterna kämpade ihärdigt och målmedvetet över kala klippor och i motvind tills att fienden var nedkämpad. Soldaterna var kanske inte fullfjädrade i sin stridsteknik men stridsviljan var hög. Inte en enda gång under anfallet var det någon som klagade. Båda fänrikarna gjorde bra ifrån sig och kompanichefen verkade vara nöjd. Det som slog mig starkast var soldaternas motivation att vara sin chef till lags och att lösa uppgiften.

På fredagar springs det snabbmarsch. Härligt. Senaste gången så blev en soldat trött och skrek att han inte orkade mer. Resten av gruppen gjorde det väldigt tydligt att alla skulle med,

fattade tag om kamraten och hjälpte denne hela vägen in i mål. Även om dom inte klarade tiden så genomförde dom snabbmarschen tillsammans som en grupp. Återigen så visade sig kamratskapet. Nästa gång kommer dom att klara tiden.

Mina tankar och intryck under den första tiden är väldigt positiva. Framför allt är jag mycket glad att få ta del i gemenskapen och kamratskapet och det är med stor ödmjukhet som jag tar mig an utmaningen att bli amfibieofficer. Jag är väl medveten om att min resa är lång och att den kräver att jag lägger både hjärta och själ i uppgiften för att bli amfibie och anamma kårens anda, seder och bruk. ■

Jag vill också passa på att tacka vår systerbataljon på Berga, utan ert understöd så skulle det inte gå att återskapa regementet i Göteborg.

Victor Henning

Kallelse ti

VAPENBRÖDERNAS HÖSTMÖTE 2020

MÖTE
29:e
OKTOBER

OMBORD PÅ MÄSSFARTYGET "SEGELKRONAN"

I år har vi ordnat ett Coronasäkert ordinarie Höstmöte.
Vi kommer att sitta i både det förliga och aktra mässutrymmet med
säkert avstånd mellan varje deltagare.

Torsdag den 29 oktober 2020, kl 18.30

PROGRAM:

18.30

Samling och avprickning mot lista. Inköp av öl, snaps och
avec till middagen samt tid för en öl i baren.

19.00

Ordföranden öppnar mötet och föredrar dagordningen.

19.05

Middag med stor sång och glädje.
Middagen består av SOS, ärtsoppa med varm punsch samt
pannkaka med sylt och grädd.
(Den varma punschen ingår i kuvertpriset)

20.45

Kaffe och avec

*Varmt välkomna!
Staffan Vestin*

Har du några frågor inför höstmötet
är du välkommen att kontakta vår
klubbmästare, tillika 1.vice ordförande,
Staffan Vestin.

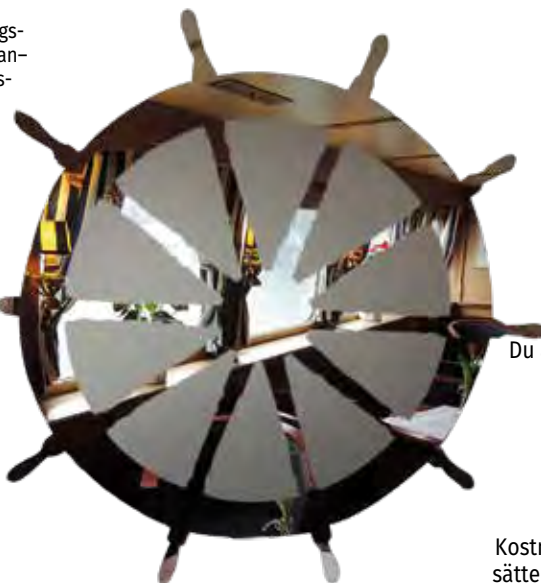
I samband med kaffet kommer
Försvarmaktens planeringschef,
brigadgeneralen Rikard Askstedt
(KA 1 / Amf 1) att berätta om
Försvarmakten idag och ca 5-10 år
framåt. Efter föredraget kommer det
att förrättas dragning på de 3 lotter
som ingår i priset, där ni har möjlighet
att vinna spännande priser.

VÄGBESKRIVNING TILL SKEPPSHOLMEN:

Buss 65 går följande väg: Åhléns City-Sergeltorgs-
rondellen-Hamngatan-Regeringsgatan-Jakobsgatan-
Gustav Adolfs torg-Strömgatan-Södra Blasieholms-
hamnen (Nationalmuseum)-Skeppsbron-Svensk-
sundsvägen (Östasiatiska museet, Arkitektur-/
Moderna museet)-Holmamiralens väg.

Ni ska åka på följande sätt:

- ♦ Ta er till T-centralen och busshållplatsen
mittemot Åhléns City.
- ♦ Ta buss 65 med avgång 17.45 och framme
18.01 eller avgång 18.10 och framme 18.21.
- ♦ Stig av vid ändhållplatsen, Holmamiralens väg
nedanför Arkitektur och Moderna Muséet.
- ♦ Gå direkt till höger från ändhållplatsen
ner mot vattnet och Södra Brobänken.
Där fortsätter ni åt vänster tills ni kommer
till Segelkronan. Den sträckan är ca 250 m.
Gå ombord och anmäl er ankomst.
- ♦ Ni som åker bil hittar parkeringsplatser längs
Södra Brobänken. Efter parkering går ni enligt
anvisningar ovan.

PLATS:

Ombord på Segelkronan,
Sjöofficerssällskapet, Stockholm, SOSS
mässfartyg på Skeppsholmen, Östra Brobänken,
nedanför Långa Raden.

TRANSPORT:

Transport genom egen försörg.

ANMÄLAN:

Du anmäler dig senast **onsdagen den 7 oktober**
genom att ringa eller sända ett e-mail
till Staffan Vestin, 08-768 28 07 eller
070-725 29 21 eller svestin@icloud.com
Ange tydligt ditt namn.

KOSTNAD:

Kostnaden för Höstmötet är **200 kronor** vilket du
sätter in på **Vapenbrödernas Bg-konto 473-0537**,
senast fredagen den 23 oktober.

Fysisk påfrestning & teoretisk *utmaning*

gjorde Jonas utbildning extra rolig och unik

Jonas Nyberg

Stående sol och glada miner. I mörkblå M/87 står de uppställda i en öppen fyrkant nedanför slottet i Balders hage med blickarna vända ut mot kårens operationsområde. Det är måndag morgon den 1 juni och endast ett fåtal dagar kvar innan **MUCK**. På schemat står utöver fortsatt slutvård den efterlängtnade medaljceremonin.

– Värnplikten har varit både lärorik och utmanande. Jag har lärt mig mycket om mig själv men även hur jag fungerar i en grupp. Under resans gång har man stött på många utmaningar som man lärt sig ta sig igenom. Att värnplikten snart är slut känns både kul och vemodigt då man inte kommer träffa sina kamrater lika ofta, säger *Jonas Nyberg*, Värnpliktig stridsbåtsmekaniker vid 4.e båtutbildningskompaniet på Berga.

Till applåder från både kompisar, kollegor och befäl är *Jonas* den som fått ta emot *Vapenbrödernas utmärkelse* för bäste kamrat. Under sin utbildning har soldat *Nyberg* gång på gång visat prov på både redlighet och omtanke som kamrat genom att alltid lösa sina egna och plutonens uppgifter med ett leende på läpparna. Med sina omfattande tekniska kunskaper har han även kunnat stötta övriga stridsbåtsmekaniker under dess befattningsutbildning som stundtals präglats av många tuffa teoretiska prövningar.

– Bäste kamrat är enligt mig den finaste utmärkelsen man kan motta. Den symboliserar en gärning som är större än den enskilda. Den pekar ut en kamrat bland många som när det går tungt anstränger sig mer. För Vapenbröderna är det drivkraften i kamratföreningens hela verksamhet. Sedan 1899 har Vapenbröderna värnat om regementets unika kamratskap, ofta prövad under hårda och ovissa förhållanden men aldrig sviktande. Det som gör regementet unikt är att när det går tungt kliver vi fram. Bäste kamraten personifierar detta, säger *Överste Hans Granlund, ordförande för Vapenbröderna*.

Under året som gått har samtliga värnpliktiga fått vara med om mycket.

Vissa delar har för många varit precis så som de hade tänkt sig, medan andra blivit värdefulla lärdomar och utmaningar längs med vägen. En sak står i alla fall klar – för *Jonas* och alla de andra är den till synes lilla medaljen efter 11 månader nu tungt packad med livslånga erfarenheter och minnen.

– Att aldrig ta något för givet är något jag kommer bära med mig länge. Det kan alltid bli värre. Man har lärt sig att hålla ut och bita ihop för att det oftast är när det känns som allra tyngst som vändningen kommer. Jag är övertygad om att jag kommer dra nytta av de lärdomar jag fått under den här utbildningen även i den civila. Säger *Jonas Nyberg* som avslutning. ■

Ordföranden

Foto: VP

Välkommet

Truppen uppställd.

TILLSKOTT

Foto: VP

Åldersklassen rycker ut.

Arbetsmiljö.

A mfbiregementet ska under sommaren nyanställa 150 soldater varav ett 70-tal ska placeras med tjänstgöringsort Göteborg. Både möjligheten och antalet nya medarbetare är en vardagshändelse, även om vi ännu en gång låter oss bli stolta över rekryteringskraften i regementet och våra engagerade föregångspersoner ute på linan som bär den till verklighet.

Med några veckors reflektion och distans till vardagen så blir nyanställningarna ändå värda att notera. Utöver att regementet får nya engagerade, välutbildade medarbetare som bidrar till Försvarsmaktens operativa förmåga så sker nu den förändring som pekats ut i skrift och ledarskap. Jag konstaterar att **C Amf 1** kommer tala till cirka 350 personer när han väljer att samla regementets personal med tjänstgöringsplats Göteborg. Amfibisk närvaro på västkusten är nu påtaglig.

På *Berga* kommer en tredjedel av våra nyanställda riktas mot utbildningsbataljonen för att utbilda värnpliktiga båtförare. **C Amfbat** har övervägt att öka andelen stridsbåtschefer som kontinuerligt tjänstgörande men med två aviserade internationella markinsatser behöver bataljonen behålla nuvarande sammansättning. Ett angenämt problem som alla krigsförbandschefer inom **Amf 1** har att hantera är de luckor som uppstår tack vare en enorm ökning av sökanden till Försvarsmaktens skolor. Regementet skickar bl a 53 gruppchefer till Sjöstridsskolan för utbildning till *Specialistofficerare* inom olika funktioner. För att sätta siffran i ett perspektiv så är ökningen i år 440%.

Årets väg till nyanställning har inte varit självklar. Restriktionerna runt pandemin medförde inte bara att plikt-kullen fick sina permissioner inställda, de innebar också att utbildningsmetoderna fick läggas om med kort varsel. Utbildningsbataljonen övergick till att utbilda färre individer i fler grupper samtidigt som större provande övningar övergick till mindre utbildande övningar. Försvarsmaktens ekonomiska läge har också varit något oklart under våren och anställningspaus har införts temporärt. Ovanligt sent sammanföll krigsduglighet med ekonomi varvid regementet kunde gå till anställning enstaka timmar innan uttryck.

Inom vissa aspekter är **Amf 1** alltjämt ett förband som producerar soldater och officerare för andra enheter inom *Försvarsmakten*. Med nuvarande möjligheter till nyanställning och återväxt så är spridning av amfibisk kompetens till övriga *Försvarsmakten* positiv. Ett område som behöver fortsatt fokus är rekrytering av kvinnor. I våra förband är andelen kvinnor fortfarande alldeles för lågt för att vi ska uppnå de operativa fördelarna som mångfald medför. Flera positiva steg har tagits och ännu fler identifierade möjligheter är på väg att genomföras, men det är fortfarande en rekryteringsaspekt som behöver drivas genom **C Amf 1**. ■

Joakim Kindahl
C Amf 1 Stf

EN TID av omställning & nya rutiner

Text & foto: Victor Persson/Försvarsmakten

Återigen en välorganiserad inryckning av Värnpliktiga.

På väg till den nya "Hemvistelsen". Något som blir ett Minne för livet – bra eller dåligt beror på den enskilde.

Truppserviceförrådet blev det utprovning och utdelning av utrustning.

Så småningom ska det bli anpassning av Fältklädseln.

Den 20 juli 2020 passerade ännu en ny kull värnpliktiga

killar och tjejer in genom grindarna vid Haninge- och Göteborgs garnison. Efter en kort tids sommarledighet och tomma korridorer ljuder nu återigen liv och rörelse i kaserner och logement vid förbandets två utbildningsorter. För de allra flesta av de närmare 400 rekryter som nu ryckt in har värnpliktens inledande veckor inneburit många nya rutiner och omtumlande omställningar.

– Rekryterna har definitivt börjat komma in i sin nya vardag. Jag upplever att de tagit sig över den första stora puckeln och nu börjar vänja sig vid det militära livet. De har fortfarande en lång väg att gå, men har tagit stora kliv sedan inryck säger kompanichefen vid 1.a Utbildningskompaniet, kapten Karl Olsson.

Under de inledande veckorna har fokus i mångt och mycket legat på att komma på plats. Att hämta ut sin personliga utrustning, tillpassa sin materiel och genomgå utbildningar i allt från uniformens bärande till städning och exercis. Lägg till detta grundläggande vapenhantering, premiär på skjutbanan och nya former av fysisk träning så förstår man snabbt att inrycket för många är förknippat med mycket stress.

– Omställningen som det innebär att rycka in skapar i sig mycket stress hos rekryterna. Vi har jobbat hårt med att inte skapa mer stress än nödvändigt för att bibehålla rekryternas förmåga att ta till sig utbildningen. Den stora utmaningen för oss har varit att hela tiden väga rekryternas mottaglighet mot ambitionen i respektive utbildningspass fortsätter Karl.

För Karl och alla de andra som ingår i ledningslaget och ansvarar för rekryternas utbildning har målet varit att förmedla vikten av noggrannhet i alla utbildningspass och belysa dess syfte inför kommande utbildningar. När utbildningen nu går in i nästa fas, med tydligare fokus på livet i fält och grundläggande stridsutbildning, kommer ännu ett budskap som präglad den första tiden sättas på ytterligare prov. Nämligen att alltid arbeta som en grupp och hela tiden hjälpas åt för att lösa de uppgifter som tilldelas. Något som utgör grunden i all verksamhet inom Försvarsmakten.

Under nästkommande veckor kommer rekryterna bland annat påbörja utbildning i stridspars- och gruppstrid, fortsätta utveckla sina personliga färdigheter på skjutbanan och kasta sin första handgranat. ■

Personlig maskering enligt SoldF sid 75, d v s lägg en grund av grön färg och markera "utstående" ansiktsdelar med mörkgrön eller svart färg (panna, kindknotor, näsrygg, halspets och öron). Glöm inte händerna.

*Sedan maskeras även hjälm och annat. Vårt sätt att anbringa granris renderade mig instruktörens (Royal Marines) kommentar: Snipers Delight. Samma konstigheter förefinns på flera ställen i den annars fantastiska boken **SoldF** där bl a fordon ser ut som upp och nervända granrishögar som absolut drar till sig blickar.*

sjötransport

Skymningen härom söndagen var jag på väg, i min lilla *Buster*, söderut i Furusundsleden och blev lite konfunderad. Det var lugn sjö och solen var på väg att "stiga att stiga ner från himlen" (som Indianerna sade) med bländande sken från väster. Så när jag närmade mig växlet – en trång fyrpassage några distanser söder om Furusund, fick jag se något oidentifierbart, liksom en ö, mitt i den trånga delen av leden. Således, skymning, bländande lågt stående sol, vad göra annat än dra av på farten för att se om det var en hägring eller vad. När vi kom närmare så kunde jag urskilja något rödaktigt mitt på den mörka massan.

Efterhand vi närmade oss blev den röda saken en bogserbåt som drog en stor pråm, ett ekipage som i maklig takt för norrut. Pråmen var lastad med, enligt min bedömning, gamla brosektioner försedda med räls och räcken. Eftersom vi i förra utgåvan berättade om **GULDBRON** drog jag slutsatsen att det här kunde vara delar av den i Stockholm nedmonterade Slussen. Har inte lyckats bekräfta detta men hoppas att någon Vapenbröder kan upplysa oss om det här. Vi tog givetvis bild, som bevis, på det som transporterades. ■

Red.

ÅK MOT SYD, NORD, ÖST ELLER VÄST, VI KÖR TILL EN SKOLRESA ELLER FRÅN DIN FEST

Förutom att köra er dagligen i tjänsten så kör vi er gärna även privat efter era önskemål.

Boka din buss:
www.westinbuss.se
08-545 424 20

WESTIN BUSS

HALLEYS KOMET

En överste gav följande order till sin adjutant:

”I morgon kväll ungefär klockan 20 kommer Halleys komet att var synlig härifrån. Detta inträffar endast en gång vart 75:e år. Ge order till alla soldater om uppställning på kaserngården i grötstall. Jag tänker förklara detta sällsynta fenomen för dem. Om det regnar kan vi inte se kometen och männen samlas då i kasernbiografen. Jag tänker visa några bilder för dem på fenomenet.”

Adjutanten vidarebefordrade ordern till kompaniets kapten:

”På överstens order kommer Halleys komet att visa sig klockan 20 över vårt område. Se till att soldaterna bär grötrock i händelse av regn. Uppställning efteråt i biografen, där detta sällsynta fenomen, som bara visar sig vart 75:e år ska äga rum.”

Kapten beordrade löjtnanten:

”På överstens order blir det uppställning i grötstall i morgon kväll klockan 20. Den berömda Halleys komet visar sig i biografen. I händelse av regn ger översten en ny order, vilket bara händer vart 75:e år.”

Löjtnanten meddelade sergeanten:

”I morgon klockan 20 framträder översten i biografen tillsammans med Halleys komet. Ett fenomen som bara inträffar vart 75:e år. I händelse av regn ger översten order om att kometen visar sig bland oss i grötstall.”

Detta var vad soldaterna slutligen fick höra av sergeanten.

”Om det regnar i morgon klockan 20 kommer den berömda generalen Halley 75 år, att klädd i grötstall avskjuta en komet i kasernbiografen tillsammans med översten.”

Redaktörens tillägg

Ovanstående har insänts av *Per Brännhammar*. Läs sakta och tänk. Det är nog så att vi lite då och då råkar ut för sådant och i synnerhet när vi läser inlagor på exempelvis Facebook. Lite sådant kan man även skönja i vissa historieböcker.

Nåväl, i vårt yrke har det här fenomenet varit känt och jag vill gärna få er att minnas hur det var när man förflyttade trupp och från täten respektive kön skulle få igenom en order eller ett kommando. Det blev emellanåt ganska lustiga resultat. Minns frågan ”O” från täten och det som förväntades komma från kön ”K”.

Under min *Gu* så hade vi en *sergeant*, en trevlig och sympatisk man, *Palmbring* som genomförde övningar där

vi skulle lära oss s k *Rapportföreläsning*. Det gick till så att man fick ett muntligt meddelande som skulle framföras efter att man har förflyttat sig utmed en s k patrullstig där det kunde dyka upp terränghinder eller överraskande uppdykande fiender. Tyst och snabbt skulle det gå. Det här var minsann inte lätt. Det krävdes ganska intensiv träning för att kunna fungera. Men vi blev hyggligt bra på detta. Det gällde att fokusera. Tyvärr så föll den utbildningsdelen, *Rapportföreläsning*, bort efterhand som annat tillfördes respektive förändrades. Jag vill minnas att det förekom fram till mitten av 60-talet. Det vore trevligt om någon *Vapenbroder* kunde minnas och skriva om denna utbildning.

Red

Avlidna medlemmar

Vi tackar för deras trohet och behåller dem i vårt minne

Anna-Karin Amtén Hallman, GÖTEBORG

Stig Johansson, FARSTA

Arne Syrén, SOLNA

En liten blänkare

Ibland dyker det upp minnesbilder från en tid som rusade där man ständigt var upptagen med olika uppgifter och det inte fanns tid att njuta. Men numera finns tid för eftertanke och man kan njuta av bilder som denna. Bilden togs 1998 då jag påbörjade pensionsåldern.

Redaktören med fru på utflykt

EN BILD som ger *inspiration*

En utrensning bland gamla bilder gav mig impuls till att skriva om det som inte bör falla i glömska bland oss Vapenbröder. Härmed menar jag att vi bör minnas all den kraft som många personer lade ner för att skapa ett bra utbildningsförband och för att kunna leverera bra soldater till krigsorganisationen. Det är *Regementscheferna* för KA1, som jag har upplevt under mina år i vapnet, vilka på olika vis har vidmakthållit och fört regementet framåt och vars namn dyker upp i minnet.

Har starka personliga minnen av alla de chefer jag har verkat "under". De har för mig framstått som kloka, rättrådiga och skickliga ledare. Alla har de haft styrdata som nog var ganska svåra att hantera och som vi på olika nivåer i förbandet inte hade vetskap om. Vi vet att mediabevakningen med en pacifistisk och politisk nit försökte att smutskasta försvarsmakten som helhet och vissa förband i synnerhet. Cheferna hade olika ledarstilar där några feltolkades av oss då yngre befäl. Personligen kände jag att alltid, med några lätta undantag, ha bra stöttning under mina år i verksamheten. Det fanns ju några av cheferna som inte uppskattade mitt beteende vilket jag då delgavs och några visade tydligt att mina tillkortakommande inte uppskattades – sådant blev tydligt i *vitsorden*. Ja, jag har kvar alla års vitsord. Vid studium så här många år senare visar det hur man uppfattades av på olika chefsnivåerna. Låt mig här ha en lucka i berättelsen. Jag har under alla åren haft stort förtroende och många gånger bra personliga kontakter med *regementscheferna*. Vid en summering så blir jag klart medveten om – att jag numera är i fossilåldern.

1957–62	Öv Olof Karlsberg	grpbef, korpral
1962–67	Öv Curt Karlberg	Fu, Öfu
1967–69	Öv Björn Engwall	Kd, Flkd, Fk
1969–74	Öv Eric Jarneberg	Fk, Lt, Kn
1974–77	Öv Sven-Åke Adler	Kn
1977–81	Öv Gunnar Fernander	Kn, Mj
1982–83	Öv Lars G Persson	Mj, Ordf Ato
1983–87	Öv Per Lundbeck	Mj, Ordf Ato
1987–89	Öv Fredrik Hillelson	Mj, Ordf Ato
1990–92	Öv Bertil Kristensson	Mj, Ordf Ato
1992–94	Öv Claes-Göran Hedén	Mj, Ordf Ato
1994–96	Öv Håkan Syrén	Mj
1996–20	Öv Stefan Jontell	Mj, 98Pa/M,
2000–02	Öv Bengt Andersson	Red B-S
2002–05	Öv Lars-Olof Corneliussen	Red B-S
2005–09	Öv Jonas Olsson	Red B-S
2010–13	Öv Ola Truedsson	Red B-S
2013–14	Övlt Jens Ribestrand	Red B-S
2014–18	Öv Peder Ohlsson	Red B-S
2018–	<i>förhoppningsvis länge</i>	
	Öv Patrik Gardesten	Red B-S

Bilden som ligger ovan är från senvintern 1961 när Chefen för Marinen, Amiralén Åke Lindemalm, CM 1961–70, besökte KA1. Längst till vänster CKA1 Öv Olof Karlberg, 1957–62. Serg Palmbring från KustJs som styrkechef för hedersvakten (eller vad det då kallades) som utgick ur den ende dåvarande l.Kjplut. Även en hornblåsare fanns på olats. Min tid i Vapnet startade hösten 1960. Många, många är de chefer och personer som har varit i min närhet och som jag minns med stor respekt och saknad. Inskränker mig till att räkna upp namnen på *regementschefer* och med tillägg av min egen nivå. ■

Det blev som sagt en lång lista. Att jag tog med min befattning är inte något anfall av hybris utan är till för att visa den närhet och den samarbetsnivå jag befann mig på. Dessutom hade jag mycket kamratlig kontakt med flera av personerna. Minns dessa tider med välbehag och saknar kontakterna.

Red.

TILL *hängmattan*

Årstiden och vädret inbjuder till avslappning med god läsning, kanske.

Läsvärd Skrift. ISBN 0-330.37702-7

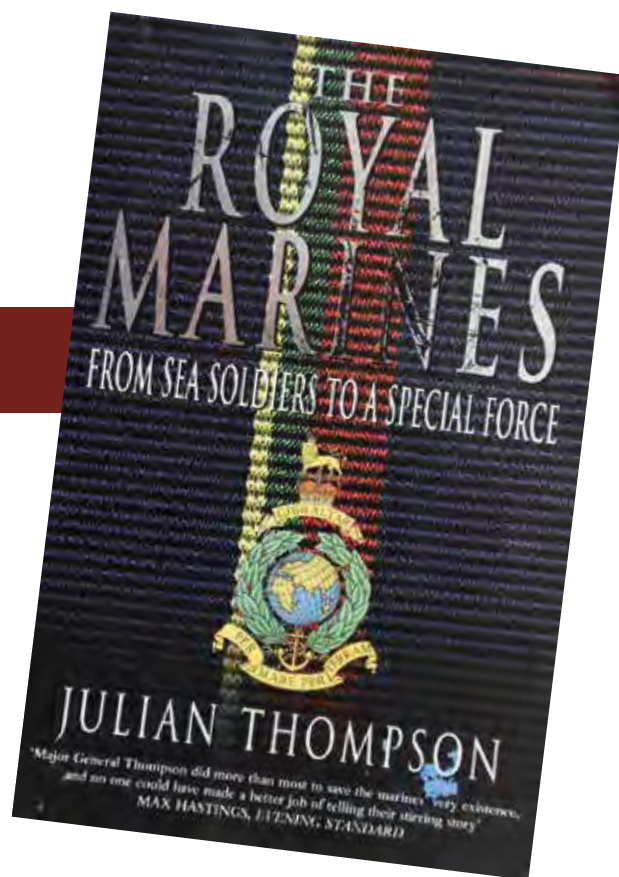
Härmed presenterar jag en bok av format "Tegelsten" och med ett fantastiskt innehåll

Det handlar om *Royal Marines Commandos* som är ett av världens största *specialförband*. Här får du läsa om deras uppkomst, organisation, utbildning och företag med insatser runt om i världen. RM var från begynnelsen sjöburna soldater med huvudsaklig uppgift att bevaka och försvara *Brittiska Flottans Fartyg* och anläggningar. Du får här insikt i hur deras användningsområde förändrades från början av 1900-talet till idag. Boken ger inblick i den utbildning som växte fram i takt med uppgiftsförändringar i samband 2. *Världskriget* och deras agerande under *Falklandskonflikten* där dom fick kvitto på sin professionism.

Vi vet att våra tidiga Kustjägare hade en grundinriktning mot RM; utbmetodik och genomförande. En del av uthållighets och förmågekraven har RM som förtecken. En av våra drivande *Officerare*, Bertil Stjärnsfeldt, var den som genom studietjänstgöring insåg vikten av att kopiera en del av RM tekniker och krav. Vi ska även komma ihåg att vi sände Kn Sven Sandell till RM för att genomgå deras sk *Green Beret Commandocourse* i början av 60-talet. Där fick vi en del input när SRKA upprättades bl a om utbildningsinnehåll och fysiska krav för kustjägare. Under 70-talet sändes tre Kj-befäl att genomgå den utbildningen i avsikt att hålla en höga nivå på vår Kj-utbildning. Hur detta verkade kan skrivas i annan kontext.

Författaren av boken är *Generalmajor Julian Thompson*. JT var Brigadier som ledde *Commandobrigaden* under *Falklandskriget*. C-G Heden och undertecknad hade förmånen att träffa JT vid besök på RMTRC i samband med att vi besökte RM för att få färsk erfarenheter från det krig. ■

Red.

Nya medlemmar

Vi hälsar dig välkommen i kamratkretsen

Bertil Tallinder, JÄRFÄLLA
Jörgen Stenqvist, ÖSTERSKÄR
Petter Larsson, TRELLEBORG
Nicklas Kamperhaug, HÖLÖ
Michael Kellermann, STOCKHOLM
Jacob Öhman, UPPSALA
Robin Johansson, ÅRSTA
Andreas Lindahl, GRÄSTORP
Hugo Barklund, UPPLANDS VÄSBY
Per Göran Ekholm, LANDFJÄRDEN
Sten Larsson, VAXHOLM
Erik Estberger, GÄVLE
Mats Wigert, STOCKHOLM
Ronny Andersson, BÅLSTA
Gustav Ekerby, VÄSTERÅS

VAPENBRÖDER drar Österut

Den 15. och 16. augusti 1998 genomförde VB ett svarsbesök i Helsingfors från vilket vi nu vill minnas med text och bild.

Ledare var CKA1 tillika ordföranden *Stefan Jontell*.

Vapenbröderna besöker Sveaborg

För två år sedan besöktes KA I av representanter från Sveaborg Kustregemente och Helsingfors Kamratgille. Ett svarsbesök inplanerades till 1997 men förhinder uppstod och först i år kom besöket till stånd. Representanter från KA I och Vapenbröderna reste över till ett tvådagars besök på Sveaborg och på närliggande kustartilleribefästningar.

Första dagens förmiddag fick vi gäster en intressant genomgång av Finlands kust- och sjöförsvars-system och en presentation av sjökrigsskolans uppbyggnad. Eftermiddagen ägnades åt en rundvandring på den nu 250 år gamla befästningen Sveaborg som under sin tid lytt under såväl svenskt som ryskt befäl och nu är ett finskt kulturcentrum.

Kvällen avslutades med middag i Officersrmässen med efterföljande samkväm.

Dag två besöktes två kustartilleriöar, Norra Mjölö och Mjölö, där vi fick en presentation av KA-pjäsmuseet men även en orientering och visning av modern KA-materiel. Ett bestående minne från KA-pjäsmuseet var demonstration av en dubbel 30,5 cm artilleripjäs m/11 i tornlavettage, som entusiastiska kamratföreningsmedlemmar satt i stånd och t o m skjutit med under Sveaborgs pågående 250 årsjubileum.

Vi famför vårt varma tack till våra finska värdar för en utomordentligt givande weekend. ■

Gunilla Larsson, Jessica Andersson granskar den imponerande 30,5 ca kanonen i dubbelt tornlavettage.

Regementschefen mottar från Helsingfors Gilles ordförande Timo Sario, gillet's bordsstandar.

Ordförande överlämnar en tackgåva.

Vår grupp på väg till Sveaborg.

Nybliven ledamot i redaktionsgruppen.

Vapenbrödernas, då yngsta medlem, Jessica Andersson, blickar ut över den gamla kanonens eldområde. Klotter har som syns även nått Sveaborg.

Tor-Arne, vår redaktör, som anordnade resan – tack TA.

*Sanling inför högtidsmiddagen.
Fr v: Ulf Ressel, vice ordf, Kristina Grahm, Stefan Jontell, NN, Jessica Andersson och Gunilla Larsson*

Tre glada Vapenbröder.

NYHETER

om amfibieregementet

Runsten på gamla KAl regementsområde

vattenhallen tidigare stod. Först sålde Fortv. regementsområdet till *Vasallen*, som i sin tur, efter omfattande ombyggnationer av kasern 1–4 jämte kanslihuset m.m. överlämnat till *Tornstaden* att slutföra tänkt detaljplan med ytterligare bostäder. Regementsområdet kommer att bli en stadsdel i Vaxholm.

Foton: HJS

Historik

Den 18:e december 2003 avtäcktes stenen vid Gröna Villan av ordf. i KJV, *Anders Blomqvist*.

Runstenen är en gåva från KJV till KA 1 i samband med regementets 100-års jubileum. Texten är skriven på det språk som talades under 1000-talet, och lyder i nusvensk översättning: *"Krigarskaran lät resa denna sten till minne av sina gamla kämpar. Må icke ett märke vara förmer än detta över stridbara män."*

Runstens nära framtid

Minnesmärket uppgrävdes och nedlades intill Grisslemaren för två år sedan. På platsen pågår nu för fullt bostadsproduktion i området, där

Vad skulle nu hända med runstenen? Frågade jag mig och drog med mig *Anders Joninger* i denna process. Båda hade vi verkat i KJV traditionsgrupp och båda bor vi i närheten av *"platsen för brottet"*.

Vi tog över handläggningen av ärendet, med amfibieregementets goda minne, väl medvetna om att amfibieregementet är ägare av stenen.

RAÄ (Riksantikvarieämbetet) som stoppkloss?

Vi ställde oss frågan om var man kunde finna en lämplig plats för återinvigning. Ganska snart fann vi en plats som vi ansåg lämpad härför, nämligen nere vid Oxdjupet i anslutning till var de senaste decenniernas (före flytten till Berga) basceremonier ägde rum. Den marken ägs dock av Statens Fastighetsverk. Efter flera kontakter och sammanträffande med dess representanter på plats, gav SFV grönt ljus med ett förbehåll. Riksantikvarieämbetet var remissinstans i frågan med hänsyn till lämpligheten att ställa ett modernt minnesmärke intill ett så tungt historiskt monument som fästningen är. I förra veckan kom det ett för ärendet positivt svar från detta håll.

Inte nog med det. Samma dag som beskedet kom, hade *Anders* och jag jämte en entusiastisk traditionsbevarare inom föreningen Rindöborna – *Lars Thaning* – möte med ansvarig för Tornstadens verksamhet på området – *Anna Westergården*. Hon visade sig vara ett föredöme för historisk bevakning och tradition. Så strax intill där stenen ligger och väntar på min renovering (målning), erbjöds vi en lämplig plats på en gräsmatta intill den ramp där båtar tas upp och läggs i.

Så från noll platserbudanden så har vi plötsligt två!

Ett tidigare problem blev nu plötsligt en uppgift. *Vilken plats skall väljas?*

Eftersom *Anders* och *jag* är handläggare, inte beslutsfattare, så tänker vi oss, att vi för traditionsgrupp och styrelse redovisar för och nackdelar med båda platserna. Lämpligen görs en medlemsenkät, men det är upp till KJV styrelse om så skall ske. I varje fall kommer vi att vända oss till ägaren och fråga vilken plats ägaren förordar. Slutligen har vi kommit dithän för att kunna säga: *"Dags att renovera, välja plats och sätta datum för återinvigning."* ■

Ingemar Wemmenhög

Tommy Aasa
Ekoxevägen 9, 18438 Åkersberga

Redaktören hade *bekymmer*

För att återknyta till det som nämnts tidigare i skriften så var den personliga maskeringen av ett annat snitt. Då fanns maskeringsfärgen i en alutub och den var stenhård och inte lätt att anbringa och när man väl fick på sin färg så var det ett elände att få bort den igen. I tuben fanns grönt och vändes den så fanns svart eller mörkbrunt

1983 Långt innan jag var påtänkt som Red för B-S hände sig detta.

En dag när jag passerade Pressbyrån i Vaxholm så stod denna tidskrift till försäljning. Jag hajade självklart till och ringde upp förlaget och yrkade på att de omedelbart skulle dra in upplagan.

« SOLDATEN
- ett hot mot
försvaret »

Detta blev inte av och de hade tyvärr lagen på sin sida.

Varför blev jag störd? Bilden är tagen av en Journalist under U-137 uppdraget. Vi hade då varit igång ett antal dygn och visste inte om att bli fotograferade.

Obs, det var ett hett tillfälle under Kalla Kriget och ingen förbandschef motsv ville skylta med sin bild i offentligheten. Vid den tiden bodde jag lite avsides på Skarpö och mycket av det som skrevs och visades medförde att vi besöktes av både s k tavel- och mattförsäljare. Dessa typer besökte bara två personer på ön, mig och Leif Jansson, Radartekniker på SK. Hade även andra mystiska besökare några gånger. Således inte road av offentligheten.